

Bemærkninger til forslaget

I 1991-92 oplevede vi den helt uholdbare situation, at den danske regering tiltrådte Maastricht-Traktaten, hvorefter danskerne den 2. juni 1992 tilkendegav, at vi ikke stod bag traktaten.

Det var et uværdigt forløb for Danmark som helhed og for Folketinget i særdeleshed, der uden nogen fornemmelse for befolkningens ønsker udarbejdede et memorandum og forsøgte at opnå indflydelse med nogle ønsker, som befolkningen slet ikke stod bag.

For at undgå en lignende situation i 1996-97, hvor traktatændringer igen er på dagsordenen ved EU-regeringskonferencen, er det helt afgørende, at danskerne får mulighed for at tage stilling til det danske oplæg via en vejledende folkeafstemning, inden den danske regering går til forhandlingsbordet med de øvrige EU-lande.

Ud over en vejledende folkeafstemning om det danske oplæg skal der naturligvis senere holdes en folkeafstemning om *resultatet* af konferencen.

Det vil være halsløs gerning for regeringen og Folketinget, hvis man tillader, at den danske regering ved den kommende regeringskonference møder frem og opnår indflydelse med et oplæg, som der overhovedet ikke er dækning for i befolkningen.

Modernisering af folkestyret

Efter forslagsstillernes mening vil en vejledende folkeafstemning om det danske EU-oplæg betyde en afgørende styrkelse af folkestyret og rumme en tiltrængt modernisering af den politiske beslutningsproces her i landet.

Den tid er for længst forbi, hvor politikerne kunne påberåbe sig særlig viden eller større indsigt end den øvrige del af befolkningen. Folkestyret har her i landet fungeret på godt og ondt i henved 150 år, og det er udtryk for manglende demokratisk sindelag, hvis nogen vil hævde, at Folketinget er i stand til at bedømme samfundsspørgsmål mere sagligt eller kvalificeret end befolkningen.

Erfaringerne fra USA og Schweiz har for længst leveret dokumentation for, at det direkte demokrati, folkeafstemninger er udtryk for, ikke har erstattet, men på en meget positiv måde suppleret det repræsentative demokrati.

Større interesse for EU

En folkeafstemning på dette område vil føre til, at der opbygges en større interesse og ansvarsfølelse for EU. Vælgerne opnår en direkte deltagelse i den politiske beslutning og har al mulig grund til at engagere sig, diskutere på arbejdspladser, i hjemmene og i nærmiljøet i øvrigt fremfor blot passivt at skulle affinde sig med, at politikerne tiltager sig hele beslutningsretten.

Tillige vil oplysningskampagnen forud for folkeafstemningen virke som en politisk debat- og læreproces. Det, der før blev betragtet som et »internt anliggende« for politikere og embedsmænd, vil blive til reelle debatmøder, hvor sagernes indhold, argumenter og konsekvenser bringes frem i åben diskussion i medier, ved informationsmøder og på andre måder.

Svigtende interesse for partipolitik

Den svigtende vælgerinteresse for at deltage aktivt i partipolitisk arbejde er et yderligere vigtigt argument for folkeafstemningen. Omkring 1945-50 var op imod en fjerdedel af vælgerne her i landet medlemmer af en vælgerforening og deltog derigennem i den politiske beslutningsproces. I dag er kun omkring 7 pct. af vælgerne medlemmer af vælgerforeninger. Denne udvikling fører gradvis til, at kun en meget lille politisk »elite« deltager i politisk beslutningstagning, hvilket yderligere forøger afstanden mellem politikerne og befolkningen.

Folkeafstemning – eneste mulighed for at inddrage danskerne i beslutningsprocessen

Den eneste mulighed for reelt at inddrage befolkningen i EU-debatten er ved at afholde folkeafstem-